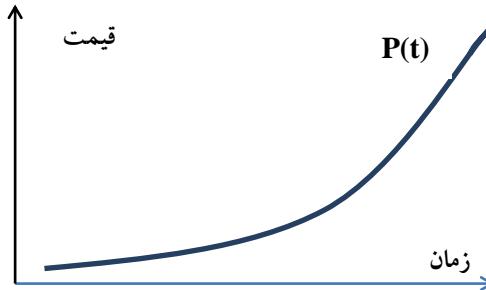


به طوری که  $P(t)$  سود واحد در زمان  $t$  (قیمت خالص=قیمت منهای هزینه) و  $\delta$  نرخ تنزیل است. در نمودار (۱) ذیل مسیر قیمت خالص هاتلینگ از امروز تا آینده برای منبع ترسیم شده است.



نمودار (۱): مسیر قیمت منبع پایان‌پذیر در طول زمان در قانون هاتلینگ

براساس این قانون اگر نرخ بهره یا نرخ تنزیل مورد انتظار (به عنوان نرخ رجحان زمانی) بزرگ‌تر از نرخ افزایش خالص قیمت مورد انتظار در آینده باشد تمایل فروشندۀ آن است که منبع خود را به طور کامل استخراج و از بهره پول خود استفاده کند اما اگر نرخ افزایش قیمت مورد انتظار بالاتر از نرخ بهره مورد انتظار باشد فروشندۀ تمایل به نگه داشتن هرچه بیشتر منبع و عرضه آن در آینده را دارد (J. Livernois, 2009: 22-41).

هاتلینگ نشان داد که با توجه به اینکه کمیت منبع محدود و غیرقابل تجدید است، منبع استخراج شده (و مصرف شده) امروز برای نسل‌های آینده در دسترس نخواهد بود. بنابراین، هنگام ارزیابی از منابع استخراج شده فعلی این ارزش ازدست‌رفته که در صورت استخراج این منبع در آینده به دست می‌آمد نیز باید در نظر گرفته شود. این ارزش آتسی که به دلیل استخراج منابع امروز از بین رفته است به عنوان هزینه فرصت نامیده می‌شود. طبق قانون هاتلینگ، هزینه فرصت ارزش حال تنزیل داده شده سود آینده است که به دلیل استخراج منابع در زمان حال از بین می‌رود. بنابراین، یک شرکت معدنی رقابتی تا زمانی که هزینه نهایی تولید و هزینه

## قانون هاتلینگ

### Hotelling Rule

این قانون مستخرج از مقاله‌ای بود که بهوسیله هارولد هاتلینگ (۱۹۳۱) با عنوان «اقتصاد منابع پایان‌پذیر» در سال ۱۹۳۱ میلادی به چاپ رسید. قانون هاتلینگ مسیر قیمت خالص یک منبع تجدیدناپذیر را که تابعی از زمان است بیان می‌کند. براساس این قانون، قیمت یا نرخ منبع در طول دوره بهره‌برداری از مخزن حداکثر است. این نرخ اقتصادی (Economic Rent) حداکثر را نرخ (اجاره) هاتلینگ یا نرخ کمیابی می‌نامند (Fisher, 1981: 65-73). این تئوری دارای دو جنبه اساسی است: اول، این تئوری میزان بهینه استخراج منابع معدنی تمام‌شدنی (Exhaustible) را تعیین می‌کند. دوم، این قانون مفهوم اجاره هاتلینگ یا هزینه‌ای که استفاده‌کننده منبع باید پرداخت کند را مشخص می‌کند که این مفهوم اخیر در بحث حق امتیاز یا رویالیتی (Royalty) کاربرد فراوان دارد.

قانون هاتلینگ با فرض بازار رقابت کامل، نبود پیشرفت تکنولوژی در تولید و استخراج منبع و اینکه ذخیره منبع پایان‌پذیر ثابت بوده و منبع جدید دیگری کشف و استخراج نمی‌شود، ارائه شد. برخی از دانشمندان معتقد بودند این نظریه فقط تحت چندین شرط محلودکننده معتبر است که در دنیای واقعی واقعیت ندارند، بهمین دلیل نیز اعتبار یافتن آن چندین بار مورد بحث قرار گرفت، خصوصاً در دهه ۱۹۹۰. با وجود این، اگر به تدریج این محدودیت‌ها را برطرف کنیم، می‌توان نتیجه جالبی گرفت که برای صنعت منابع پایان‌پذیر معنای مهمی دارد (Mádai Ferenc, Földessy, 2011).

این قانون ساده را می‌توان با شرایط تعادلی به صورت ذیل بیان کرد که راه حل بهینه را نشان می‌دهد:

$$\frac{dp(t)}{P(t)} = \delta$$

فرصتیش به قیمت بازار بر سر تولید خود را افزایش خواهد داد (Mádai Ferenc, Földessy, János, 2011)

کتاب‌شناسی

Devarajan, S.; Fisher, A. C. (1981). "Hotelling's 'Economics of Exhaustible Resources': Fifty Years Later", *Journal of Economic Literature*, 19 (1): 65–73. JSTOR 2724235

Harold Hotelling, 1931, "The Economics of Exhaustible Resources", *Journal of Political Economy*, Vol. 39, No. 2 (Apr., 1931), pp. 137-175, URL: <http://www.jstor.org/stable/1822328>, Accessed: 02-05-2016 10:02 UTC

John Livernois, 2009, "On the Empirical Significance of the Hotelling Rule", *Review of Environmental Economics and Policy*, volume 3, issue 1, winter 2009, pp. 22–41

Mádai Ferenc, Földessy, János, (2011)." Mineral Resources Management",[https://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/0033\\_SCORM\\_MFFAT6401-EN/sco\\_02\\_01.scorm](https://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/0033_SCORM_MFFAT6401-EN/sco_02_01.scorm)

داریوش واقی نجار

عضو هیئت‌علمی مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی

دانشنامه‌نگاری